

Οκτώ γκάφες σε συνεντεύξεις για δουλειά

Της [Liz Ryan](#)

Κατά τη διάρκεια της 25χρονης εμπειρίας μου ως διευθυντικού στελέχους ανθρωπίνου δυναμικού, αρκετές φορές πήρα συνέντευξη από ανθρώπους που δεν ήταν ακριβώς αυτό που λέμε ιδανικοί υποψήφιοι. Παρακάτω ακολουθούν μερικές από τις πιο αξέχαστες συνεντεύξεις, ακολουθούμενες από το «ηθικό δίδαγμα» της κάθε ιστορίας, για να μην βρεθείτε κι εσείς μια μέρα σε μια λίστα σαν τη δική μου.

Ο νεότερος

Ο Tim ήταν ένας 22χρονος απόφοιτος κολεγίου που έψαχνε για δουλειά. Εγώ ήμουν μια υπερήλικη που είχε ήδη πατήσει τα 30. Μετά από ένα αρχικό διερευνητικό τηλεφώνημα, κάλεσα τον Tim για συνέντευξη την επόμενη μέρα για να μιλήσουμε από κοντά. Όταν η ρεσεψιονίστ με ειδοποίησε ότι ο Tim είχε έρθει, βγήκα έξω να τον συναντήσω. «Γεια σου Tim, είμαι η Liz», τον χαιρέτησα, και με σοκαρισμένο ύφος εκείνος μου απάντησε: «Κυρία Ryan εσείς είστε; Στο τηλέφωνο μου φανήκατε πολύ μικρότερη». Ο Tim είχε τα περισσότερα προσόντα κι έτσι προσλήφθηκε (και για χρόνια μετά αστεειεύομασταν για το γλωσσικό του ολίσθημα).

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη εργασίας: ένα απλό «Χάρηκα πολύ για τη γνωριμία» είναι πάντα προτιμότερο από οποιοδήποτε σχόλιο για την εμφάνιση του συνεντευξιαστή.

Ο τύπος με τη γραβάτα

Μια φορά ένας υποψήφιος εμφανίστηκε για συνέντευξη φορώντας ένα συνηθισμένο επαγγελματικό κουστούμι, το οποίο όμως είχε συνδυάσει πρωτότυπα με μια γραβάτα που πάνω της είχε μια τεράστια εικόνα του Taz. Δεν ήταν ένα διακριτικό μοτίβο: ήταν ένας τεράστιος Taz, ακριβώς στη μέση της γραβάτας. Ρώτησα τον άνδρα, ο οποίος έδινε συνέντευξη για μια θέση διευθυντή πωλήσεων, εάν ο Tasmanian devil είχε κάποια ιδιαίτερη σημασία για εκείνον. Μου απάντησε μονολεκτικά «Όχι». Πέρασα την υπόλοιπη συνέντευξη προσπαθώντας να λύσω το μυστήριο του τύπου με τον τεράστιο Taz στη γραβάτα του. Σε ποιες άλλες περιπτώσεις εκτός από την επιλογή γραβάτας θα μπορούσε να επιδείξει κακή κρίση; Φυσικά δεν έχω τίποτα εναντίον του Taz. Απλώς όταν μια θέση εργασίας αφορά business-to-business εταιρικές πωλήσεις, δεν ενδείκνυται να πηγαίνεις σε μίτινγκ γνωριμίας φορώντας ένα τεράστιο καρτούν των Looney Toons. Αποφασίσαμε να μην τον προσλάβουμε.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: δεν χρειάζεται να εμφανίζεστε ντυμένοι στην... εταιρική τρίχα, καλό είναι όμως να αποφεύγετε ενδύματα με τον Τούιτι ή τον Μπαγκς Μπάνι.

Το φιλαράκι

Είναι φυσιολογικό όσο και θεμιτό μια συνέντευξη εργασίας να αφορά ως ένα βαθμό το χτίσιμο της σχέσης του συνεντευξιαστή με το συνεντευξιαζόμενο. Ωστόσο, ένας υπερβολικά ενθουσιώδης

υποψήφιος μπορεί να οδηγήσει τη συζήτηση σε καθαρά κοινωνικά -ή ακόμα και στενά φιλικά- πλαίσια. Μια φορά μια υποψήφια ζήτησε να μάθει τις ράτσες των σκύλων μου (αφού προηγουμένως με είχε ρωτήσει αν έχω κατοικίδια, καθώς δεν υπήρχαν φωτογραφίες των σκύλων μου στο γραφείο). Όταν της είπα ότι είχαμε ένα Χαβανέζ και ένα Coton de Tulear, μου απάντησε: «Τα λατρεύω αυτά τα σκυλιά! Πείτε μου πότε σας βολεύει και θα περάσω να τα πάρω από το σπίτι σας να τα πάω στην κομμώτρια που πηγαίνω και τα δικά μου. Είναι η καλύτερη». Στα μάτια μου αυτή η πρόταση ήταν το ανθρώπινο αντίστοιχο ενός σκύλου που στέκεται σουζα με τη γλώσσα έξω.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: είναι θεμιτό να βρεθεί κοινό έδαφος για μια μικρής έκτασης κοινωνική συζήτηση, αλλά να μην επιδιώκετε ούτε να ενθαρρύνετε άλλες κοινωνικές επαφές. Προτάσεις του τύπου «Τι θα έλεγες να βγαίναμε για καφέ την επόμενη εβδομάδα;» θα πρέπει να αποφεύγονται, τουλάχιστον μέχρι να κλείσει το ζήτημα της πρόσληψης.

Η δεσποινίς «Δεν τα πάω καλά με τα προάστια»

Η Tammy ήταν μια νεαρή συνάδελφος που μου είχε δώσει την εντύπωση ξύπνιας και τολμηρής κοπέλας. Όταν άλλαξα δουλειά, ενημέρωσα την Tammy για τις κενές θέσεις εργασίας στην καινούρια μου εταιρεία. Δεν είχε πολλή εμπειρία, αλλά ζήτησα από τον υπεύθυνο προσλήψεων να της δώσει μια ευκαιρία και, υπό την πίεση των καλών μου λόγων για την κοπέλα, συμφώνησε. Την ημέρα της συνέντευξης η Tammy έφτασε 55 λεπτά καθυστερημένη και δεν τηλεφώνησε για να ενημερώσει για το πού βρίσκεται. Την συνάντησα στην είσοδο του κτιρίου μια ώρα μετά τη συμφωνημένη ώρα της συνέντευξης. «Απ' ότι φαίνεται δεν ξέρω πώς να βρίσκω το δρόμο μου στα προάστια», μου είπε. Πετάξαμε το βιογραφικό της στο καλάθι των αχρήστων και έκανα πέντε χρόνια μέχρι να προτείνω κάποιον άλλον για δουλειά.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: πριν από την ημέρα του ραντεβού, κάντε μια δοκιμαστική διαδρομή και υπολογίστε πόσο χρόνο χρειάζεστε για να φτάσετε στην ώρα σας. Επίσης, βεβαιωθείτε ότι ξέρετε πού πηγαίνετε.

Ο αυτόκλητος κηπουρός

Μια φορά ένας υποψήφιος -δεν μπορώ να θυμηθώ το όνομά του- μπήκε στο γραφείο μου κρατώντας ένα ποτήρι νερό. Το ήπιε όλο και στη συνέχεια έσκυψε και το έφτυσε στη γλάστρα μου. Εκείνη τη στιγμή ήθελα να του πω «Η συνέντευξη τέλειωσε, σας ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας», αλλά κρατήθηκα. Μίλησα μαζί του για 45 ολόκληρα λεπτά, κατά τη διάρκεια των οποίων προσπαθούσα να βγάλω από το μυαλό μου την εικόνα του να «ποτίζει» τη γλάστρα μου. Δυστυχώς όμως οι προοπτικές του να πάρει τη δουλειά είχαν... στερέψει.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, αποφύγετε να αποβάλετε από το στόμα σας νερό ή τυχόν άλλο υγρό, τροφή ή εν γένει οποιαδήποτε ουσία.

Ο σωστός βαθμός αδιαφορίας

Μια γυναίκα γύρω στα 35 κατά τη διάρκεια της συνέντευξης έκανε την εξής ερώτηση: «Είναι από αυτές τις δουλειές που τις σκέφτεσαι ακόμα και όταν έχεις φύγει από το γραφείο;»

«Πολύ καλή ερώτηση», της απάντησα. «Σίγουρα πρόκειται για μια δουλειά που προϋποθέτει την ανάπτυξη γνώσεων. Απαιτείται στενή συνεργασία με το προσωπικό των πωλήσεων αλλά και τους πελάτες μας. Η συνάδελφος που μέχρι πρότινος εργαζόταν σε αυτή τη θέση έλεγε ότι πάντα της ερχόντουσαν νέες ιδέες όταν οδηγούσε ή όταν ήταν στο σπίτι». «Δεν υπάρχει περίπτωση», απάντησε η υποψήφια. «Δεν θέλω να σκέφτομαι τη δουλειά μου όταν είμαι σπίτι. Βασικά δεν θέλω να σκέφτομαι τη δουλειά μου ούτε όταν δουλεύω, αλλά μέχρι τώρα αυτό δεν έχω καταφέρει να το αποφύγω».

Την ευχαρίστησα για το χρόνο και την ειλικρίνειά της. Ένα μήνα μετά μου έστειλε ένα e-mail που έλεγε: «Μήπως γίνεται να αλλάξω την απάντησή μου; Μπορώ να κάνω μια δουλειά που να απαιτεί το ενδιαφέρον μου όσο θα είμαι εκεί –αλλά όχι στο σπίτι». Σέβομαι το δικαίωμά της να αλλάξει γνώμη, η δικιά μου γνώμη όμως παρέμενε ίδια: «Ευχαριστώ, δεν θα πάρω».

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: Εάν είστε εργοδότης, χρησιμοποιήστε κανάλια πρόσληψης που στοχεύουν στους ανθρώπους που επιθυμείτε να προσελκύσετε. Εάν είστε υποψήφιος, είναι ασφαλές να υποθέσετε ότι ο υπεύθυνος προσλήψεων περιμένει από εσάς να βάλετε τα δυνατά σας και, ναι, ακόμη και να ενδιαφέρεστε για τη δουλειά σας.

Το καζανάκι και η μύγα

Ο φίλος μου ο Chet, διευθυντής μελετών σε μια εταιρεία, έπαιρνε μια αρχική τηλεφωνική συνέντευξη από έναν υποψήφιο όταν ξαφνικά άκουσε τον χαρακτηριστικό ήχο που κάνει το καζανάκι της τουαλέτας. «Φίλε», είπε ο Chet, «ίσως θα έπρεπε να συνεχίσουμε τη συζήτηση μια άλλη φορά». «Όχι ρε φίλε», απάντησε ο φίλος, «δεν χρειάζεται, απλά τράβηξα το καζανάκι για να βυθίσω μια μύγα». Περιττό να αναφέρουμε ότι οι προοπτικές για πρόσληψη βούλιαξαν μαζί με τη μύγα.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: Όταν μιλάτε στο τηλέφωνο σχετικά με οποιοδήποτε θέμα που αφορά την εύρεση εργασίας, να έχετε υπόψη σας το θόρυβο που ακούγεται στο βάθος. Η φανταστική συζήτηση του συγκατοίκου σας με τους ανθρώπους που βλέπει στην τηλεόραση δεν είναι πολύ καλύτερη από το θόρυβο που κάνει το καζανάκι.

Δεν ξέρω τι θέλω

Μια γυναίκα ήρθε να δώσει συνέντευξη για μια διευθυντική θέση μάρκετινγκ. Ήταν υπ' ατμόν και φαινόταν βιαστική. Τη ρώτησα πόση ώρα είχε στη διάθεσή της. «Θα μείνω όσο χρειαστεί», μου απάντησε. Φαινόταν σαν να ετοιμαζόταν να κάνει απονεύρωση ή να περιμένει στην ουρά στην εφορία. Ξεκινήσαμε να μιλάμε, αλλά εκείνη κοίταζε συνέχεια έξω από το παράθυρο. «Πρέπει να φύγετε; Μήπως θέλετε να συναντηθούμε μια άλλη φορά;» τη ρώτησα. «Όχι, απλώς δεν ξέρω αν θέλω πραγματικά να βρω δουλειά αυτόν τον καιρό», μου απάντησε. «Αυτή είναι μια πολύ σημαντική ερώτηση, η οποία

οπωσδήποτε χρήζει απάντησης. Θέλετε να με ενημερώσετε όταν θα το έχετε σκεφτεί και θα έχετε καταλήξει κάπου;» Με αγριοκοίταξε. «Δεν κατάλαβα, μου καταλογίζετε το ότι δεν παρακαλάω για τη δουλειά;» «Καθόλου», της απάντησα, «αλλά μια από τις προϋποθέσεις που θέτουμε για να προσλάβουμε κάποιον είναι να θέλει να βρει δουλειά». «Εσείς που είστε τόσο σίγουρη για τα πάντα, σας εύχομαι να μην βρεθείτε ποτέ αντιμέτωπη με την αναποφασιστικότητα». Σηκώθηκε απότομα και όρμησε έξω, ενώ συνέχισε να μουρμουρίζει. Εγώ έφτιαξα μια κανάτα τσάι για να ηρεμήσω.

Συμβουλή για μια επιτυχημένη συνέντευξη: Δεν ξέρω τι συμβουλή να δώσω σ' αυτήν την περίπτωση. Ίσως όταν περνάτε από συνέντευξη αποφύγετε να δώσετε την εντύπωση ψυχοπαθούς;